

delse —, har stillet sig paa det Standpunkt, at man, selv om disse Bevillinger i og for sig var sparsomt tilmaalt, dog under Hensyn til Tidens økonomiske Forhold gerne vilde gaa med til en betydelig Nedsækering.

De vigtigste Ændringer, som her foreslaas, hvorved de Bevillinger, som var fastsat i det oprindelige Lovforslag, forøges, angaar Lønningen af Husdyrbrugskonsulenter og Tilskud til de smaa lokale Dyrskuer. Jeg indrømmer ud fra et sagligt Synspunkt, at det nok er muligt, at Ministeriets oprindelige Forslag gik for haardt frem netop paa disse to bestemte Punkter, og jeg tror ogsaa, at jeg ved Fremsettelsen eller under første Behandling af Lovforslaget udtalte mig i Retning af, at jeg gerne vilde medvirke til, at der kunde blive givet lidt større Bevillinger i disse to bestemte Tilfælde.

Man vil af Udvalgsbetænkningen Side 3 let kunne danne sig et Overblik over de finansielle Ændringer, der her er foretaget. Man vil se, at Bevillingen til Landboforenings-Dyrskuer er forhøjet med 30 000 Kr., der er indsat en Bevilling til Bedømmelse af Afkom efter Hingste og Tyre paa 20 000 Kr.; og Bevillingen til Afkomsundersøgelse ved Skuerne er forhøjet med 10 000 Kr., i alt Forhøjelser til et Beløb af 60 000 Kr. Men idet Udvalget har ønsket saa vidt muligt at holde Bepareelserne oppe paa samme Størrelse som oprindeligen foreslaaet — det er jo ikke ganske lykkedes, men man har ærligt bestræbt sig derfor —, er der foreslaaet en Nedsættelse af Lovforslagets Bevilling til Fællesskuer paa 10 000 Kr., en Nedsættelse for Hesteavlforeninger paa 15 000 Kr. og en Nedsættelse for Kvægavlforeninger paa 5 000 Kr. Det bliver Nedsættelser til i alt 30 000 Kr. I alt har Udvalget altsaa forhøjet Bevillingen eller formindsket Beparelsen med 30 000 Kr. Af de samlede Summer fremgaar det, at efter Lovforslaget var der foreslaaet 600 000 Kr., hvorimod Udvalget nu foreslaar 500 000 Kr. Det kunde jo tyde paa, at Beparelsen var forøget med 100 000 Kr., men en Fodnote giver Oplysning om, at dette ikke er Tilfældet, idet Udvalget har henstillet til Ministeriet — og jeg kan sige, at det er Ministeriets Hensigt at følge denne Henstilling — at søge Tilskuddet til Konsulentlønninger i Landboforeninger og Husmandsforeninger forhøjet fra 30 til 40 pCt., hvorved de 130 000 Kr. ikke slaar til, saaledes at den Bevilling, der vil være at søge paa Finansloven, bliver noget større end 130 000 Kr. Alt i alt maa man gøre sig klart, at den Beparelse, der var foreslaaet fra Ministeriets Side, i nogen Maade er formindsket

ved Udvalgsbehandlingen, men jeg maa sige, at det var ikke mere, end hvad jeg havde ventet, idet jeg indrømmer, at der var taget meget haardt fat, ogsaa sammenlignelsesvis taget haardt fat, paa Bevillingerne til Husdyravlens Fremme.

I Anledning af de Bemærkninger, der her er fremsat af de forskellige Ordførere, skal jeg sige, at jeg fuldt ud kan slutte mig til de Udtalelser, som Udvalgets Ordfører (Clausager) har fremsat. Jeg har kunnet tiltræde de Ændringsforslag, som hele Udvalget og Udvalgets Flertal har stillet, dog, maa jeg tilstaa, ikke uden Betænknelighed for enkelte Ændringsforslags Vedkommende. Ganske særlig er dette Tilfældet med Ændringsforslag Nr. 31 vedrørende Kontrolforeningernes Aabning for nye Medlemmer. Det er min bestemte Opfattelse, at en Lovbestemmelse i saa Henseende er ganske upaakrævet. Som de, der har med denne Sag at gøre, vil vide, foregaar der i Øjeblikket Landet over et frivilligt Arbejde for at omlægge Kontrolforeningerne, samle dem paa Omraader saaledes, at alle kan komme med, baade store og smaa Landmænd. Dette frivillige Arbejde mødes med lige Interesse fra alle Landmænds Side, og det er et frivilligt Arbejde, som har medført gode Resultater. Naar Lovgivningsmagten nu begynder med sin Finger at gribe ind, nærer jeg nogen Frygt for, at det vil faa den modsatte Virkning af det, man her ønsker. Hvad man fra Udvalgets Side ønsker, er netop at fremme disse Bestræbelser, men man maa huske paa — det blev ogsaa fremført i Gaar af en af Mindretallets Ordførere —, at det Beløb, der gives til Kontrolforeningerne, i Virkeligheden er saa ringe, at hvis man driller for meget, vil Resultatet let kunne blive, at man siger: Saa kan vi helt undvære det. Derved risikerer man at slaa det i Stykker, som efter min Opfattelse er disse Smaa-bevillingers Hovedformaal, nemlig at binde det hele sammen og tilvejebringe en Oversigt. Da jeg imidlertid forstaar, at det er en Bestemmelse, man under Udvalgsbehandlingen fra visse Sider har sat stor Pris paa, og at det har været en Betingelse for, at man i øvrigt kunde opnaa Enighed om det her foreliggende Forslag, skal jeg heller ikke modsætte mig det, idet jeg ligesom den ærede Ordfører er af den Opfattelse, at denne Bestemmelse ikke vil komme til at betyde ret meget. Skulde den ligefrem gøre Skade, vil jeg haabe, at der i Ministeriet og i Rigsdagen til den Tid sidder Mænd, som vil være opmærksomme paa det og se at faa det lempet.

Naar jeg har sagt dette, vil Mindre-